

Lássunk tisztán a „szuperbruttósításban”

A „szuperbruttósítással” kapcsolatosan számtalan különböző vélemény, állásfoglalás jelent meg. Valóságos számháború alakult ki: ki jár jól és ki jár rosszul? Ezek között azért nehéz igazságot tenni, mert nincs meg az összehasonlítási alap. A pénzügyminiszter úr elmondta, hogy a „szuperbruttósítás” csak egy technikai módosítás. Ez így is van. Ugyanazt másképpen számolunk. Éppen ezért nincs semmi akadálya annak, hogy a 2009-es évre is elvégezzük ezt a technikai módosítást úgy, hogy ez a fizetendő járulékok és adók tekintetében semmilyen változást ne jelentsen. Mivel a 2009-es évet már „saját bőrünkön” érezzük, ezért könnyű lesz az összehasonlítás. 2009 második félévében már a csökkentett munkáltatói TB járulék paraméterek érvényesek.

2009-ben az alsó adókulcs 18 százalék. 100 ezer forint jövedelemnél ez 18 ezer forint személyi jövedelemadót jelent. A matek példa, amit meg kell oldanunk: a 27 százalék kiegészítő adóalappal növel 127 ezer forintnak hány százaléka a 18 ezer.

$18\,000 / 127\,000 = 0,1417$. Tehát 14,17 százalék. Ugyanezt a számítást elvégezve a 36 százalékos kulcsra is, 28,34 százalékos kulcsot kapunk.

A sávhatár 2009-ben 1,9 millió. Ez a kiegészítő adóalappal növelve 2 413 ezer forint. Tehát az Oszkó Péter pénzügyminiszter úr által említett „technikai módosítást” 2009-re elvégezve, a következő „szuperbruttósított” adó táblát kapjuk:

2 413 ezer forintos összevont adóalapig az adó	14,17 százalék
2 413 ezer forint felett az adó az összevont adóalap	28,34 százaléka

Mi a jó a „szuperbruttósításban”? Jól lehet a semmit kommunikálni! Jól látszik, hogy mi közben semmi sem változott az adó és járulékfizetési kötelezettség tekintetében 2009-re, mégis azt lehet mondani, hogy

„a sávhatárt kitoltuk 1,9 millióról 2,4 millióra (jaj de jó!), csökkentettük azt adót: az alsó kulcs 18 százalékról 14 százalékra csökkent (jaj de jó!), a felső kulcs ezzel egyidejűleg 36 százalékról 28 százalékra csökkent (jaj de jó!)”

Mint a mesében: Hoztam is adócsökkentést, meg nem is.

Mi oldja fel az anomáliát? Hiszen a matematika kíméletlen. A megoldás az, hogy eddig az adó tábla a magánszemély jövedelmére vonatkozott, a kiegészítő adóalappal növelt összevont adóalapra vonatkozó adó tábla viszont már nem a jövedelemre vonatkozik.

Megjegyzem, hogy azért ez veszélyes játék. Mi lesz, ha az Alkotmánybíróság úgy ítéli meg, hogy jogbizonytalanságot jelent egy olyan új technika bevezetése, mely csak a tisztánlátást akadályozza meg. Milyen költségvetési kihatása lesz, ha megsemmisíti a „kiegészítő-adóalap” fogalmat, de meghagyja a 2010-re megszavazott adó táblát és megnövelt adójóváírást? Az adó tábla ugyanis nem Alkotmányellenes, mindössze az lehet Alkotmányellenes, hogy munkáltatói járulék után is kell személyi jövedelemadót fizetni. A költségvetés összeomolhat az adózási szakma ellenkezése dacára meghozott politikai döntésnek köszönhetően.

Persze, valószínűbb egy olyan Alkotmánybírósági döntés, amelyik a kiegészítő adóalap megsemmisítésével együtt megsemmisíti az erre épülő adó táblát és adójóváírás változást is.

Végül idézni szeretném Stendhal egy kiváló gondolatát: *„Önmagáért szeretem a matematikát, s szeretem mindmáig, mert nem tűri a képmutatást és a homályt, azt a két dolgot, melyektől a legjobban borzadok”*.

Angyal József okleveles adószakértő, okleveles matematikus